

Той изучилъ почти наизусть извѣстни мѣста отъ „замѣчательный трудъ“, и нѣкои съврѣмenniци, които сж виждали книгата въ ржцѣтъ на поета, съ неговия подписъ върху корицитѣ и съ бѣлѣжки изъ вжтрѣшнитѣ бѣли полета, правени пакъ отъ него, ни увѣряваха, че Ботйовъ съ особенъ апломбъ декламира лъ на руски езикъ слѣднитѣ редове изъ Капиталътъ: „...Экстропріация непосредственныхъ производителей совершается съ самымъ безпощаднымъ вандализмомъ, подѣ дѣйствіемъ самыхъ низкихъ побужденій, самыхъ грязныхъ, самыхъ мелочно злобныхъ страстей. Она ведетъ къ централизаций. Но централизация срѣдства производства и обобществленіе труда достигаютъ такой точки, на которой они становятся не совмѣстимыми съ своей капиталистической оболочкой. Она разрывается. Бьетъ часть капиталистической частной собственности. Экспропріаторы Экспропріируются...“

Тази пѣсень на научната логика е намѣрила ехо и въ трудоветѣ на поета. На нѣколко мѣста въ свoitѣ съчинения ни говори той за диалектическо развитие, за диалектика, и не въ единъ и два реда разполага той симпатиитѣ си на страната на „германскія социализмъ“. „Всѣко едно откритіе и усвѣршенствование въ науката и индустрията — пише Ботйовъ на 22. май 1875. — ако то не може да се приложи на практика отъ всѣкого и да принася еднаква полза, както на богатия, така и на сиромаштъ, е врѣдительно за прогреса на свободата, а слѣдователно и за щастіето на човѣчеството. Наистина, въ послѣднето столѣтіе естествознанието, физическитѣ и математическитѣ науки сж направили голѣми успѣхи въ своето развитие, но отъ всичкитѣ тѣзи резултати ние виждаме, че се ползува само оная часть отъ човѣчеството, която и безъ това всѣкога е живѣла добрѣ, и безъ това никога не е работила нищо, и безъ това постоянно е пила кръвта на милиони несчастни човѣшки